

SPOEDADVIJS

Spoedadvies - Bijkomende steun voor jeugdorganisaties door het coronavirus

Datum: 19 juli 2021

Voorzitter: Amir Bachrouri

Aanwezigen: Amir Bachrouri, Franka Foré

De Vlaamse Jeugd Raad, in vergadering op 19 juli 2021, onder voorzitterschap van Amir Bachrouri, en met bovenvermelde aanwezigen, adviseert met spoed het volgende:

1. Het jeugdwerk heeft nood aan een eigen, duurzame relance om er de komende jaren volop te staan voor kinderen en jongeren. Maak daarom werk van een structurele investering van 7 miljoen euro in de ondersteuning van het Vlaamse jeugdwerk. 3
2. Monitor scherp of er organisaties zijn die onvoldoende geholpen kunnen worden door het beschikbare budget van de bijkomende steun en hoeveel dat er zijn. Stuur het budget bij wanneer dat nodig blijkt, en hou hierbij ook rekening met de geleden schade die specifieke organisaties nog in het najaar kunnen voelen. 4

Blijf de komende jaren de gezondheid van de sector monitoren, niet alleen in de strikte financiële zin (cf. solvabiliteit, liquiditeit en financieringsbehoefte) maar ook met het oog op gezonde en veerkrachtige werkingen. 4
3. Pas het systeem om de bijkomende steunmaatregelen voor organisaties te verdelen en toe te kennen aan zodat het sluitend werkt om de relatieve financiële noden van organisaties op te vangen. 4
4. Communiceer helder en tijdig met de sector over de procedure en verdeling van de steunmaatregelen. 6
5. Breid de tijdelijke werkloosheid voor het jeugdwerk uit tot en met 31 december 2021. 6
6. Geef richtlijnen op voor de verdeling van de middelen van het noodfonds op lokaal niveau. 6

Situering

Net als in 2020 bleef onze samenleving in het voorjaar van 2021 volledig in de ban van corona. Het virus bleef gevaarlijk rondcirculeren, besmettingscijfers stagneerden op een (te) hoog niveau en rezen in de loop van maart naar een nieuwe piek: de derde coronagolf. Het virus moest opnieuw worden ingedijkt en dus werden maatregelen weer verstrengd. Zo moest ook het gros van alle jeugdorganisaties in het voorjaar van 2021, na een soms zeer bescheiden heropstart in de eerste maanden, alle werkzaamheden en activiteiten opnieuw stopzetten of aanpassen in navolging van de beslissingen van de Nationale Veiligheidsraad naar aanleiding van de derde coronagolf.

De daaropvolgende versoepelingsmaatregelen van het voorjaar kenden een grillige uitrol: als gevolg van de fluctuerende cijfers werden versoepelingen aangekondigd en dan weer ingetrokken of uitgesteld. Jeugdorganisaties moesten blijven schakelen en herorganiseren, activiteiten afgelasten of herdenken. Dat had net zoals vorig jaar concrete gevolgen voor de werking van organisaties. Zo moesten door organisaties, nog los van de financiële impact van het afgelasten van activiteiten en het uitstellen van de heropstart van aanbod, net zoals vorig jaar meer middelen geïnvesteerd worden in transport, accommodatie, aangepast speel- en eetmateriaal, extra communicatie en hygiënisch materiaal. Organisaties staken ook noodgedwongen meer tijd in het opleiden van vrijwilligers en personeel, communicatie naar deelnemers en ouders, het regelen van logistieke zaken (bv. vervoer en locaties die steeds omgeboekt moesten worden omwille van veranderende toegestane bubbelgroottes). De striktere regels en maatregelen creëerden heel wat extra organisatorische last, zoals het opstellen van vele alternatieve scenario's voor activiteiten, het aanpassen van draaiboeken aan de voortdurend veranderende situatie en het opzoeken en ontcijferen van procedures en protocollen (niet alleen binnen jeugd, maar ook bij cultuur, sport, de horeca...).

Anders dan vorig jaar konden organisaties in 2021 dan weer al heel wat minder een beroep doen op steunmaatregelen en corona-gerelateerde premies. Zo is er anders dan in 2020 dit jaar geen sprake van een recuperatie van een kwartaal RSZ-bijdragen, zijn er geen hinder-, compensatie- of ondersteuningspremies, geen culturele activiteitenpremie en organisaties kunnen niet meer standaard een coronavoucher voor pakketreizen uitreiken. De overblijvende maatregelen zijn in de tijd beperkt (zoals het statuut van tijdelijke werkloosheid) of hoogdrempelig (cf. het Vlaams Beschermingsmechanisme) of niet afgestemd op de realiteit van alle jeugdorganisaties en vrijwilligers (cf. het uitgebreide monitorenstatuut).

Ook dit jaar zien we dat vakantieorganisaties en cultuureducatieve organisaties relatief meer geraakt zijn door de coronacrisis, gezien de aard van hun activiteiten. De reissector kreeg opnieuw zware klappen te verduren en kon lange tijd niet naar het buitenland vanwege het verbod op niet-essentiële reizen. Bovendien werd de bevolking ook opgeroepen om hun vakantie af te stemmen op hun vaccinatie, waardoor ook heel veel jonge mensen geen reis boekten in afwachting van hun vaccinatie-uitnodiging. Voor de cultuursector lag de situatie anders, maar was het resultaat hetzelfde. Veel activiteiten werden eerst niet toegelaten of konden onmogelijk aangepast worden aan de maatregelen of jeugdwerkregels. Bij versoepelingen konden cultuureducatieve organisaties niet volledig heropleven, gezien hun locaties vaak gebruikt werden als test- of vaccinatiecentra en hun partners (kunstenaars, licht- en geluidstechnici, professoren in dans, theater, ...) ondertussen op een andere werkplek of in een andere sector aan de slag waren doordat ze lange tijd zonder werk zaten.

Met andere woorden: ook dit jaar bleef een significant deel van de jeugdsector in een moeilijke financiële situatie zitten. We zijn daarom tevreden dat de Vlaamse overheid ook dit jaar welgekomen bijkomende steun n.a.v. corona voorziet voor jeugdorganisaties die erkend en gesubsidieerd worden op basis van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid. In totaal zal 2,97 miljoen euro worden toegekend en verdeeld onder de zwaarst getroffen organisaties. Daarvoor is een berekeningsmethode uitgewerkt die verder bouwt op de methode die in 2020 werd gebruikt voor de verdeling van het coronanoodfonds. In de nieuwe berekeningsmethode wordt niet alleen rekening gehouden met de financieringsbehoefte van organisaties, maar ook met de financiële gezondheid van organisaties bij aanvang van het jaar 2021.

In dit advies geven we onze aandachtspunten mee over de te verdelen steunmaatregelen, inclusief de voorliggende criteria en procedure. Tegelijk vestigen we de aandacht op belangrijke bijkomende gewenste beleidskeuzes en maatregelen die het jeugdwerk de komende maanden én jaren blijvend moeten kunnen ondersteunen om weer als vanouds te kunnen schitteren in hun werk met kinderen en jongeren.

Want daar draait het om voor de jeugdsector: om vanuit solidariteit voor elkaar zoveel mogelijk kinderen en jongeren te bereiken en kwalitatief jeugdwerk te kunnen bieden. We rekenen op de Vlaamse overheid om dit mee mogelijk te maken op een duurzame manier. De voorliggende bijkomende steun voor jeugdorganisaties is daar een belangrijke, maar hopelijk niet laatste stap in.

Advies

Het jeugdwerk heeft nood aan een eigen, duurzame relance om er de komende jaren volop te staan voor kinderen en jongeren. Maak daarom werk van een structurele investering van 7 miljoen euro in de ondersteuning van het Vlaamse jeugdwerk.

De voorliggende eenmalige bijkomende steun voor Vlaams erkende en gesubsidieerde jeugdorganisaties van 2,97 miljoen euro heeft een specifieke doelstelling, met name om “de ernstig getroffen meerjarig gesubsidieerde jeugdorganisaties te versterken, wanneer het stilvallen of ernstig beperken van de activiteiten de continuïteit van de vereniging en de werking in het gedrang kan brengen”. De relevantie van die doelstelling beaamen we uiteraard volmondig: een significant aantal organisaties binnen onze sector wordt ook dit jaar geconfronteerd met acute zware verliezen en zeer precaire financiële situaties.

Maar ook op andere vlakken heeft dit jaar belangrijke financiële noden van de jeugdsector extra blootgelegd. Terwijl de Vlaamse jeugdwerkorganisaties zich in het zweet werkten om toch maar zoveel mogelijk aanbod en activiteiten te realiseren voor kinderen en jongeren, blikten ze het afgelopen jaar ook vooruit naar 2025 en penden ze hun visie neer over wat ze met hun werking willen betekenen voor kinderen en jongeren in de vier jaar daarnaartoe. De beleidsnota's die de neerslag vormen van hun plannen en ambities zijn meer dan ooit de leidraden om het jeugdwerk zo stevig, kwalitatief en wijdvertakt mogelijk op de kaart te blijven zetten voor zoveel mogelijk kinderen en jongeren.

Die ambities en plannen vragen de nodige – structurele – investeringen. Investeringen die het jeugdwerk al lang vraagt, maar waar slechts af en toe (beperkt) positief gevolg aan gegeven werd. Politieke inspanningen die bovendien vaak alweer snel getemperd werden door wisselende beleidsklimaten. In ons advies 2102, “Structureel investeren in het jeugdwerk”¹, bepleiten we **de noodzaak van een doortastende extra structurele investering van 7 miljoen euro in de ondersteuning van Vlaamse jeugdorganisaties**. Die 7 miljoen euro is niet gewoon nodig om de historische budgettaire achterstand van het jeugdwerk goed te maken, maar creëert de noodzakelijke groeikansen voor het jeugdwerk om actuele uitdagingen aan te gaan en antwoorden te bieden voor de steeds complexere wereld waarin kinderen en jongeren leven.

Het afgelopen anderhalf jaar stelde de pandemie deze vraag van de jeugdsector op scherp: de coronacrisis heeft in de hele jeugdsector gaten en putten die zich misschien niet onmiddellijk uiten in zware negatieve balansen, maar die desondanks een gigantische impact hebben op de soms zo al beperkte werking en investeringsruimte van organisaties.

Veel organisaties maakten namelijk moeilijke beleidskeuzes die hun werking er financieel bovenop hielden, maar die de werking zelf structureel hebben verarmd: minder investeringen, minder personeel, minder vrijwilligers (ondersteuning), minder jeugdwerkactiviteiten (en vooral minder experimentele projecten). **Zonder bijkomende investeringen zal het nog jaren duren voor alle organisaties terug op het peil van vóór de coronacrisis zitten. Dat zijn zeer kostbare jaren om achterop te blijven hinken.** Zeker als we bedenken hoe belangrijk het nu net is om werkingen en aanbod zo snel mogelijk weer maximaal open te stellen voor kinderen en jongeren, en hoe er zelfs extra aanbod en ondersteuning nodig is om – vooral maatschappelijke kwetsbare – kinderen en jongeren opnieuw te bereiken en te engageren.

De steunmaatregelen in de vorm van het coronanoodfonds 2020 en de bijkomende steunmaatregelen die nu voorliggen, maar ook de middelen uit bv. projectoproepen als Generatie Veerkracht, zijn meer dan welkom, maar vormen zelf geen antwoord op de structurele uitdagingen waar de jeugdsector voor staat. Met de volgende beleidsnotacyclus voor de deur is dit moment daarom de uitgelezen kans om ook de **duurzame** ondersteuning van het jeugdwerk een niveau hoger te tillen. Onze meest fundamentele vraag van dit advies – en dat van advies 2102 – is daarom: **geef het jeugdwerk de duurzame relance die het verdient, en investeer vanaf 2022 structureel 7 miljoen euro extra in de ondersteuning van het Vlaamse jeugdwerk.**

¹ [Advies 2102 “Structureel investeren in het jeugdwerk”](#).

Monitor scherp of er organisaties zijn die onvoldoende geholpen kunnen worden door het beschikbare budget van de bijkomende steun en hoeveel dat er zijn. Stuur het budget bij wanneer dat nodig blijkt, en hou hierbij ook rekening met de geleden schade die specifieke organisaties nog in het najaar kunnen voelen.

Blijf de komende jaren de gezondheid van de sector monitoren, niet alleen in de strikte financiële zin (cf. solvabiliteit, liquiditeit en financieringsbehoefte) maar ook met het oog op gezonde en veerkrachtige werkingen.

We begrijpen dat het niet haalbaar, noch de bedoeling is om via de bijkomende steunmaatregelen alle geleden schade van het jeugdwerk te dekken. We verwachten dat ook niet, maar we maken ons op basis van de bevragingen en gegevens waarover wij beschikken toch zorgen dat het beschikbare budget te laag zal uitvallen om het voortbestaan en de heropleving van de volledige jeugdsector afdoende te faciliteren.

Want bóvenop de huidige beperkte doelstelling van de bijkomende steunmaatregelen – het versterken van organisaties waarvan de continuïteit ernstig in het gedrang komt door corona – **zijn wij van mening dat dit budget zoveel mogelijk moet worden gebruikt om de jeugdsector in haar diversiteit zo goed mogelijk aan te sterken om er opnieuw honderd procent te kunnen zijn voor kinderen en jongeren.**

Sommige organisaties zullen namelijk sneller dan anderen opnieuw hun financiële toestand van voor de crisis behalen. Zo zullen organisaties met een hoge subsidie-afhankelijkheid vlotter de crisis doorkomen en opnieuw normaal kunnen werken. Andere organisaties gaan de impact van de crisis op lange termijn moeten verwerken. Dit komt onder andere door de uitloop van competent personeel naar andere sectoren vanwege inactiviteit binnen hun eigen takenpakket, door faillissementen bij partners (bv. reisactoren) of door het wegvallen van aanvragen naar hun aanbod (bv. onderwijs). Deze factoren, die je niet altijd in financiële cijfers kan opsporen, zullen we eveneens moeten monitoren of in de gaten moeten houden (zie ook het volgende adviespunt met concrete aanbevelingen omtrent de verdelingsprocedure).

We beklemtonen bovendien graag nogmaals dat de coronacrisis in de hele jeugdsector gaten en putten heeft geslagen die zich misschien niet onmiddellijk uiten in zware negatieve balansen, maar die desondanks een gigantische impact hebben op de werking en investeringsruimte van organisaties (zie het vorige adviespunt). Ook deze organisaties kunnen baat hebben bij steunmaatregelen om opnieuw veerkrachtige organisaties te worden.

We weten via verschillende bevragingen binnen de sector dat de impact van deze crisis op zijn minst tot na 2021 voelbaar zal zijn voor onze organisaties. Zorg er dan ook voor dat de toewijzing van deze bijkomende steunmaatregelen scherp gemonitord wordt en het budget indien nodig bijgestuurd. Blijf de gezondheid van de sector de komende jaren monitoren, niet alleen in strikte financiële zin (cf. solvabiliteit, liquiditeit en financieringsbehoefte), maar ook breder met het oog op het faciliteren van gezonde en veerkrachtige werkingen. Anticipeer op eventuele nieuwe noden omwille van (de naweeën van) corona met extra budgetten en maatregelen.

Pas het systeem om de bijkomende steunmaatregelen voor organisaties te verdelen en toe te kennen aan zodat het sluitend werkt om de relatieve financiële noden van organisaties op te vangen.

Net als vorig jaar geldt dat een beperkt beschikbare budget zo zorgvuldig mogelijk moet worden uitgedeeld. We zien dat de berekeningsmethode voor de bijkomende steun verder bouwt op de berekeningsmethode voor het noodfonds van 2020. Ze is daarbij verder uitgewerkt in de zin dat niet alleen met de verwachte financieringsbehoefte, maar ook met de financiële gezondheid van organisaties (cf. liquiditeit en solvabiliteit) bij aanvang van het jaar 2021 rekening wordt gehouden. Dat vinden we een goede zaak. We appreciëren eveneens dat de berekening gebeurt op basis van begrippen als de current ratio en de schuldgraad, gezien het objectieve karakter van deze formules.

Toch formuleren we bij de concrete uitwerking van de berekeningsmethode graag een aantal bezorgdheden en aanbevelingen.

Hou er rekening mee dat de jaarrekening 2020 een momentopname is

Ook al stellen we het op prijs dat de financiële gezondheid van de organisaties berekend zal worden op werkelijke cijfers van de jaarrekening 2020 en niet op schattingen, benadrukken we graag dat deze cijfers een momentopname voorstellen. Het kan goed zijn dat een organisatie in problemen zat bij aanvang van het jaar, maar dat met de ondertussen uitbetaalde voorschotten en de heropstart van de activiteiten de liquiditeit weer volledig hersteld is. Het kan dus voorkomen dat een organisatie in groep 2 of groep 4 terecht komt terwijl de huidige current ratio ver boven de 2 ligt.

Dat terwijl er ook organisaties zullen zijn waarvan de liquiditeit niet hersteld is over de voorbije maanden. Daarbij denken we vooral aan organisaties die niet of weinig subsidie-afhankelijk zijn en waarvoor de voorschotten slechts een klein deel voorstellen om schulden af te betalen, gezien ze hoofdzakelijk afhankelijk zijn van andere inkomstenbronnen (inschrijvingen bv.). Organisaties die de voorbije maanden blijvend schulden hebben opgebouwd (bv. reisorganisaties die met annuleringskosten en terugbetalingen zaten), gaan – indien ze op basis van jaarrekening 2020 al een ratio hadden van lager dan twee – hun liquiditeitsstand niet hersteld hebben. We vragen om waakzaam te zijn dat deze organisaties niet onterecht later in de rij komen te staan wanneer de middelen verdeeld worden.

Kleine organisaties mogen niet uit de (steun)boot vallen: wissel groep 3 en groep 4 om in de volgorde van verdeling van de middelen

Het afgelopen anderhalf jaar maakte nog eens concreet dat kleine jeugdorganisaties sneller in de problemen raken bij stevige financiële schokken zoals veroorzaakt door de coronapandemie. **Het is daarom belangrijk te vermijden dat kleinere jeugdorganisaties in nood pas later aan de beurt komen dan grote organisaties die procentueel een lagere financieringsbehoefte vertonen.** De kans bestaat namelijk dat grotere organisaties sneller in groep 3 zullen belanden dan in groep 4, gezien zij vaker veel lopende schulden en leningen hebben dan een kleinere organisatie en daardoor een hogere schuldgraad vertonen, maar wel geen liquiditeitsproblemen hebben. Terwijl zij hun schulden gemakkelijker zelf dekken dan een kleinere organisatie die in groep 4 belandt met een mogelijk hogere financieringsbehoefte.

We pleiten daarom dat groepen 3 en 4 omgewisseld worden in de volgorde van groepen voor de verdeling van de steunmaatregelen.

Geef prioriteit aan een hogere financieringsbehoefte via een prioritaire groep of via prioritaire verdeling binnen elke groep

Tot slot nog dit: we vermeldden al dat net zoals in 2020 de reis- en cultuureducatieve organisaties binnen de jeugdsector dit jaar grosso modo de grootste verlieslatende deelsectoren zijn. Ook dit jaar is hun gemiddelde financieringsbehoefte een pak groter dan die van andere organisaties.

Tegelijk zullen deze organisaties het langst de naweeën van corona voelen: internationale reizen zullen nog lang onzekere ondernemingen zijn, cultuureducatieve organisaties hangen dan weer relatief gezien meer af van het weer opstarten van partnerschappen met andere sectoren (onderwijs, cultuur, welzijn). De heropstart zal voor hen bijgevolg veel trager en grilliger verlopen. Beide werksoorten maakten bovendien vaak ook al hardere keuzes in hun financieel en organisatorisch beleid de afgelopen tijd (ontslagen, het niet aannemen van tijdelijke werkrachten, freelancers of studenten, uitgaande personeelsleden niet vervangen, investeringen in nieuw materiaal of infrastructuur uitstellen alsook geen nieuwe projecten opstarten of partnerschappen aangaan).

Om zo goed mogelijk aan de eigenheden van deze twee deelsectoren tegemoet te komen zonder de objectieve maatstaven los te laten, en om tout court alle organisaties met een significant grotere financieringsbehoefte dan gemiddeld adequaat te ondersteunen, stellen we voor **een extra prioritaire groep te creëren voor de hardst getroffen organisaties.** Die zou kunnen bestaan uit organisaties met een minimale financieringsbehoefte van 10% à 15% en zou voorrang krijgen op groepen 2, 3, 4 en 5 bij de verdeling van de middelen.

We zijn er namelijk van overtuigd dat we de gehele jeugdsector zo snel mogelijk terug naar de financiële gezondheid willen brengen van voor de start van de coronacrisis. **De heropleving van de (deelsectoren van) jeugdorganisaties zal niet gelijklopend zijn, gezien de aard van hun activiteiten/samenwerkingen.** We willen de organisaties die ondanks die moeilijke omstandigheden een goed financieel beleid hebben gevoerd en harde keuzes hebben gemaakt

op vlak van personeel of uitstellen van investeringen, eveneens een deel van het budget toekennen mochten ze een nood aan extra financiering vertonen. De begroting van 2021, goedgekeurd door de raad van bestuur, lijkt ons daarom de meest interessante maatstaf dankzij de meest recente informatie die ze bevat. Zo vermijden we ook dat deze organisaties onterecht later in de rij komen te staan dan organisaties die op basis van de jaarrekening 2020 een slechte solvabiliteit en/of liquiditeit hadden, maar die ondertussen te boven zijn gekomen dankzij heropstart van activiteiten e.d.

Mocht een prioritaire groep bij de verdeling moeilijk haalbaar zijn, dan stellen wij voor om binnen elke groep de organisaties met de hoogste financieringsbehoefte eerst aan bod te laten komen. Zo zorgen we ervoor dat er een dubbele verdeling plaatsvindt, namelijk: organisaties worden ingedeeld in groepen 2, 3, 4 of 5 en daarnaast zal binnen elke groep het budget niet gelijk verdeeld worden onder alle organisaties, maar op basis van de financieringsbehoefte bekeken worden bij wie de hoogste nood ligt.

We pleiten er dus voor om de financieringsbehoefte 2021 zwaarder te laten doorwegen dan de liquiditeit en solvabiliteit van eind 2020. Dat geeft het meest accurate en recentste beeld van hun financiële gezondheid. We begrijpen dat alle maatstaven momentopnames zijn (de jaarrekening 2020 alsook de begroting 2021), maar die laatste geeft het meest correcte beeld weer van hun huidige financieringsnood. Mocht uit de jaarrekening 2021 blijken dat een organisatie door omstandigheden alsnog te veel gekregen heeft, kan het teveel teruggevorderd worden. We pleiten er hierbij voor dat deze middelen opnieuw geïnvesteerd worden in de organisaties die een aanvraag indienden en waarvan het verkregen bedrag niet voldeed aan hun financieringsbehoefte.

Communiceer helder en tijdig met de sector over de procedure en verdeling van de steunmaatregelen.

Net zoals bij het coronanoodfonds komt het bij het huidige pakket aan steunmaatregelen erop aan om de procedure en verdeling hiervan duidelijk te communiceren naar de sector. Organisaties zullen zelf een aanvraag kunnen indienen die vervolgens op een aantal criteria beoordeeld zal worden. Wees transparant over deze criteria, specifiek in verwoordingen en zorg voor tijdige communicatie over de criteria en de verdeling.

Breid de tijdelijke werkloosheid voor het jeugdwerk uit tot en met 31 december 2021.

Het statuut van tijdelijke werkloosheid is voor een substantieel deel van onze sector zeer belangrijk om hun organisatie financieel te laten voortbestaan. Dit statuut werd sinds de start van de coronacrisis in het leven geroepen en in stand gehouden tot alvast 30 september 2021. **We pleiten ervoor om dit systeem nog te verlengen tot 31 december 2021, aangezien ook dit najaar nog steeds een aantal organisaties op veel lagere capaciteit zullen draaien omwille van de veranderde context en naweën van corona.** Specifiek zullen vooral onder de reisorganisaties, cultuureducatieve organisaties en organisaties die vooral afhankelijk zijn van partners in het onderwijs en uit de welzijnssector nog gevallen te vinden zijn van organisaties die noodgedwongen nog niet op volle kracht kunnen werken.

Geef richtlijnen op voor de verdeling van de middelen van het noodfonds op lokaal niveau.

De lokale besturen kregen in 2020 een groot deel van het coronanoodfonds toegewezen om hun lokale verenigingen (cultuur, jeugd en sport) te ondersteunen en zo de impact van de coronacrisis op die organisaties te remediëren. Die middelen waren voorzien om zowel in 2020 als in 2021 tegemoet te kunnen komen aan de noden van lokale verenigingen omwille van corona.

We weten dat dit geld nu volop verdeeld wordt of al verdeeld is onder de lokale verenigingen. We blijven erop aandringen dat er in dialoog gegaan wordt met deze verenigingen om scherp te blijven monitoren waar de noden liggen. Net als op Vlaams niveau zijn ook op lokaal niveau de jeugdwerksoorten zeer divers. De ene organisatie lijdt harder onder de crisis dan de andere. Gezien de versoepelingen niet voor iedereen vanzelfsprekend betekenen dat ze opnieuw aan de slag kunnen of al hun activiteiten kunnen verderzetten, benadrukken we graag dat ook op lokaal niveau er nieuwe noden boven water komen en het budget per gemeente niet altijd voldoende was / is om deze noden te kunnen opvangen.

Er zijn bovendien heel wat lokale jeugdorganisaties die niet op steun kunnen rekenen vanuit een Vlaamse of nationale koepel. Zij vallen soms buiten een 'vangnetsysteem' dat ons jeugdwerklandschap kan bieden in Vlaanderen. We vragen daarom extra aandacht voor deze organisaties die vaak aanbod bieden gericht op specifieke doelgroepen. Een aanbod dat niet altijd gelijkaardig is aan de grotere jeugdorganisaties, maar net een uniek karakter heeft. Dit type van aanbod is zeer kostbaar voor de gehele jeugdwerksector en mag, om de inclusiviteit van het jeugdwerk te blijven garanderen, absoluut niet verloren gaan.

Ten slotte vestigen we nogmaals de aandacht op de monitoring van het lokaal noodfonds. Indien dit niet kan op basis van de boekhoudkundige codes van dit bijzondere budget, moet dit achteraf gebeuren om evaluatie mogelijk te maken. Het moet mogelijk zijn na te gaan op welke manier de verschillende steden en gemeenten dit substantiële budget hebben toegewezen. Betrek daarbij ook zeker Bataljong en erken hen voor deze ondersteuning. Er kunnen interessante linken gemaakt worden naar de tweemeting lokaal jeugdbeleid, waarbij beleidskeuzes gemaakt in de periodes vóór en na corona naast elkaar gezet en gemonitord kunnen worden.